

عنوان مقاله:

شوینهاور؛ بدبینی و سرشت ایجابی شر

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره 5، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

احمد علی اکبر مسگری - دانشگاه شهید بهشتی

محسن اکبری - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

خوشبینی و بدبینی نظری پیامد تعیین نسبت وجودی و اخلاقی خیر و شر جهان بر حسب دیدگاهی خاص و ارائه ادله‌های پسینی یا پیشینی در توجیه آن است. هرچند شوینهاور بنا به دیدگاه پیشینیاش بر وجود شر و نفی هر گونه تلقی وجودی خیر اصرار ورزیده و از اینرو یک بدبین است، اما خوبی و خیر را ایزهای خاص با تلاش معین اراده، و بدی و شر را به عدم چنین مناسبتی « مناسبت » در سپهر پدیداری به تعریف میکند. رویکرد شوینهاور به مساله شر گرچه ماکول به متافیزیک اراده و باز نمود او است، اما در امتداد تاریخ فلسفه، در بطن سنت مسیحی و در ربطی دوسویه با سرگذشت و اوضاع زمانه او است. از مجموع تعاریفی که شوینهاور از مفاهیمی چون رنج، لذت، سعادت، فضیلت، ستم و حق به دست میدهد این گونه به ذهن متبادر میشود که او هر یک از این مفاهیم را مصداقا با مفاهیم خیر و شر درهم تنیده میداند و از هر یک به دیگری نقب میزند. وانگهی، وی بر آن است که به رغم خردستیزی و پوچی این بدترین جهان ممکن، میتوان با تعمق زیبابی‌شناسانه تسلی یافت، با شفقت پرده پندار را درید، و با انکار اراده به نجات رسید.

کلمات کلیدی:

اراده، اصل دلیل کافی، خرد، خیر و شر، رنج و لذت، ملال، ستم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300117>

